

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4660/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Мишо Добријевић и Богдан Добријевић, адвокати из ..., против тужене „Unicredit bank“ АД Београд, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20727/18 од 04.03.2020. године, у седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20727/18 од 04.03.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20727/18 од 04.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2030/18 од 12.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име неосноване наплате кредитног захтева исплати износ од 37.117,26 динара са каматом од 30.06.2011. године, па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неосноване наплате провизије на име премије осигурања код НКОСК исплати износ од 259.820,89 динара са законском затезном каматом од 30.06.2011. године, па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова обраде кредитног захтева код НКОСК исплати износ од 3.073,89 динара са затезном каматом од 30.06.2011. године, па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неоснованог обогаћења услед неосноване наплате накнаде на име праћења кредита плати утврђене износе у изреци са законском затезном каматом од доспелости, па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 60.646,00 динара са каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 20727/18 од 04.03.2020. године, одбијена је жалба тужене као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку, због постојања потребе за уједначавањем судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом суд је оценио да су ништаве одредбе уговора који је тужилац, као корисник кредита, закључио са туженом и које се односе на једнократну наплату трошкова обраде кредита и наплате премије осигурања и обавези тужене да тужиоцу на име стицања без основа врати износе дате на име трошкова накнаде за обраду кредита и наплате премије осигурања. Тужена није доказала на шта се односе трошкови накнаде за обраду кредита, а нејасна је и правна природа наплате премије осигурања. Како одлука у споровима са оваквим захтевима зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној ради одлучивања о правном питању од општег интереса, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Побијаном пресудом, имајући у виду означену вредност предмета спора, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић